

Választás 2022: Mi ne legyen, hogy jó legyen végre

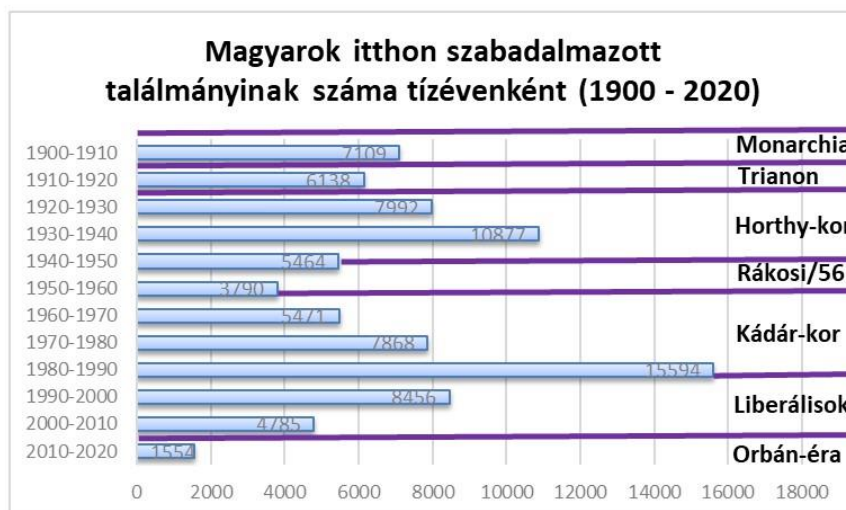
A 2022. évi országgyűlési választás eredménye alapján kifejezésre juthat az emberek többségének óhaja, hogy **mi legyen hazánkban**. Nyolc évtized alatt lerakódott élettapasztalatom és szerény tudásom csak azt súgja meg nekem, hogy **mi ne legyen**. Válaszom: legyen vége az illiberális rendszernek! E rendszer elvetése három nagy hibája miatt elengedhetetlen, érvelésemet itt közreadom mindenkinek.

Kiindulni abból kell, ami most Magyarországon van. Az egy olyan társadalmi-gazdasági berendezkedés, amely speciális világpolitikai erőterben, egy harminc éve csak politikusként tevékenykedő személy elképzelései, akarata, indulatai, szeszélyei révén 2010 után rendszerre szilárdult.

E rendszerre jellemző, hogy nem szabadságelvű, hanem „illiberális”. Lényege, hogy az irányítás, minden közhatalmi ágat, továbbá a gazdaságot, tájékoztatást is beleértve, egy szűk csoport kezébe összpontosul. A rendszer ráadásul nacionalista, antiszolidáris, társadalmi kezdeményezéseket elnyomó, környezet romboló, műveltség, tudomány és technológia fejlődés, valamint népegészségügy ellenes. A 2010 óta kiépült rendszernek határozott ideológiája nincs. A kereszténydemokrácia ugyan folyton hivatkozási alap, de valójában annak elveit sohasem követi a hatalom.

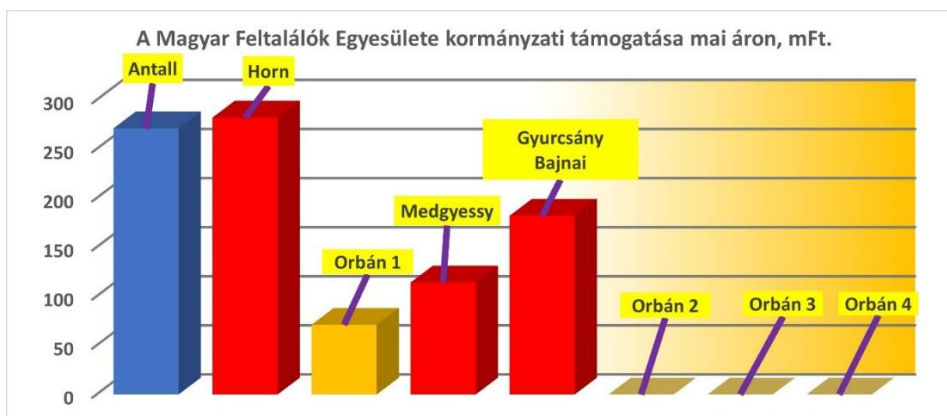
Ennek az illiberális rendszernek az **első, talán a legnagyobb hibája**, hogy tönkre képes tenni Magyarország jövőjét azzal, hogy lefolytja az alkotóerőnket. Ezt bizonyítja egy szomorú statisztika. Szükségleteink kielégítésére egyetlen erőforrásunk van csupán, az pedig az alkotóképességünk, ami jelenleg olyan alacsony színvonalú, mint történelmünk során soha.

Erre az egyetlen objektív, azaz számba vehető példa a magyarok találmányai számának alakulása, amit itt látható:

Önként adódik a megállapítás, hogy az elmúlt évtized alatt a hazai alkotóerőben nagyobb pusztulás következett be, mint történelmünk bármelyik zivataros évtizedében. Ennek következtében az illiberális-rendszerben a fajlagos mutatók alapján feltalálásban a világ élmezőnyéből a fejlődő országok szintjére értünk.

Társadalmi-történelmi tapasztalat, hogy az alkotás folyamatát támogatni érdemes. Egy bölcs hatalom mindig is úgy járt el. Példának felhozom a Magyar Feltalálók Egyesülete esetét. Az a civil szervezet, amely 1989-ben alakult meg, tömöríti a hazai műszaki alkotókat. Az Egyesületnek nyújtott állami támogatás alakulása tanulságos.

Az egyes kormányok alatti dotációs összegek azt mutatják, hogy amikor liberális-demokratikus volt a közhatalom, mint az első Orbán-kormány idején is, akkor a feltalálók civil szervezete jelentős állami támogatásban részesült. Ennek és a feltalálók megismertetett aktivitásának köszönhetően a világ innovációs köreiben vezető szerephez jutottunk, mert a feltalálók világszövetsége (IFIA) 2006-ban mint a magyar szervezet vezetőjét az elnökévé választott. E világszervezet irodája Budapestre költözött, annak működési költségeihez első elnöki ciklusom alatt (2006-2010) Gyurcsány Ferenc és később Bajnai Gordon kormánya hozzájárult. A második világszervezeti elnöki ciklusom vállalása előtt a 2010-ben nyertes párt, a FIDESZ vezetője kifejezte, hogy nemzetközi megbízatásom vállalása országos érdek, és a világszervezeti iroda költségeihez történő hozzájárulást majd egy kormány garancia biztosítja. Az írásos garancia megérkezett, amit az Orbán-kormányok mind a mai napig nem teljesítettek.

Tehát a Magyar Feltalálók Egyesülete az elmúlt 12 évben egy fillért sem kapott a magyar államtól. Ezért annak saját forrásai kimerültek. A 2014. év után tovább nem vállaltam az IFIA elnökséget, így ez a nemzetközi pozíció Magyarország számára elveszett.

Az Egyesület végezte a hazai találmányok nemzetközi piacra vitelét 1990-től. Anyagi források hiányában 2014-után azt a marketing tevékenységet folytatni már nem lehetett. Hasonló okokból abba kellett hagyni a feltalálást népszerűsítő, és a feltalálót inspiráló tevékenységet is. Mindez, és a kiépülő illiberális rendszer magyar találmányokat és egyéb alkotásokat nem igénylő gazdasági közege vezetett a hazai alkotóerőnk történelmileg alacsony színvonalához.

A magyar nép alkotóereje helyzetének megvilágítása után szólni kell az Orbán-féle kül- és biztonságpolitika veszélyéről, ami rendszerének **második nagy hibája**. Az illiberális kormány lépésről-lépésre kezdi megváltoztatni Magyarország irányultságát nyugatról keletre. A rendszerváltás legnagyobb vívmánya éppen az volt, hogy egy keleti birodalom, a Szovjetunió csatlós országából újra nyugat felé fordultunk. A népakarat hatására beléptünk az Európai Unióba, leomlottak a nyugattól elválasztó emberi és gazdasági határok, az Unióból hatalmas felzárkóztatási anyagi támogatás jár, és ennek ellenére Orbán Viktor Moszkva érdekei szerint politizál, „Brüsszel ellenes” harcot folytat, melynek végén az EU elhagyása következne.

Az országunk területi biztonságának szavatolása érdekében népszavazással (1997) szentesítve NATO tagok (1999) lettünk. Alig egy hónapja Putyin Vladimir vezette illiberális Oroszország háborút indított Ukrajna ellen azzal a céllal, hogy az ukránok ne lehessenek NATO tagok. A háború alkalmából Putyin a világ legerősebb illiberális hatalmának új keletű cárja, atomfegyvereinek árnyékában elkezdte követelni, hogy az 1997 utáni NATO tagok lépjenek ki, mert tagságuk veszélyeztetik Oroszország biztonságát. Erre a fenyegetésre az illiberális Orbán nem válaszolt, a megtámadott ukránoknak védekezésükhöz kormánya érdemi segítségadással nem járult hozzá. De elutasította parlamenti többsége az egységes ellenzék azon Alaptörvény módosítását, hogy az EU és a NATO elhagyása ugyan úgy legyen népszavazással szentesítve, mint a belépés. Ez az elutasítás mutatja Orbán Viktor politikai

tetteinek igaz indítékát, ami nem más, mint az illiberális Putyin parancsainak teljesítése! Putyin célja a hatalmának megtartása. Annak biztosítására Oroszországot ismét olyan birodalommá akarja tenni, mint amilyen a szovjet időkben volt. Ebből következik, hogy atomtölteteinek egy részét, amelyeket osztrák, illetve olasz célpontok ellen 1990-ig Kunmadarason, Debrecenben, a Bakonyban tárolták természetesen vissza kívánják hozni. Ha az bekövetkezne, akkor például Debrecen ismét egy USA atomtöltet célkeresztjébe kerülne.

Végezetül rámutatok a magyar illiberális berendezkedés **harmadik nagy hibájára**, ami leginkább személy szerint Orbán Viktorhoz köthető, az pedig Magyarország leértékelődése a világ szemében. Hazánk fogadtatását az 1970-es évektől magam is folyamatosan érzékelem, mint nemzetközi tudományos fórumok résztvevője, majd feltalálói nemzetközi közéleti szereplő, és 2006-2014 között világszervezeti elnök. A magyarok a nagyvilág polgárai szemében szimpatikusak voltak, köszönhető ez 1956-nak, ami egy forradalmi és demokratikus kollektív tett volt, valamint tudományos, művészeti, feltalálói és sport teljesítményeinknek. A külföld a XXI. század első évtizedéig a magyarok és egyben az országunkat, illetve annak teljesítményét, mint ahogyan a világban szokásos, nem azonosították az éppen aktuális kormányainkkal. Ezen a téren 2010 után a helyzet megváltozott. Orbán Viktor az illiberális berendezkedés meghirdetése óta bel és külföldön úgy viselkedik, és azt médián keresztül propagálja, hogy őnmaga és kormánya Magyarországgal azonos. Ennek az lett az egyenes következménye, hogy az emberek e törekvés hatására fokozatosan mindent, ami „magyar” Orbán Viktor személyén keresztül ítélnék meg, függetlenül bármitől. Tapasztalataim szerint a külföld szemében Orbán Viktor egy „pávatáncos”, hazudozó, megbízhatatlan, korrupt, antidemokrata, aki despoták barátja, maga is parancsuralmi rendszert épít ki. Ezek az ocsmány jelzők külföldiek szemében mára sajnos mindannyiunkra ráragadnak. Valami nagy, talán megint „forradalmi tett” kell ahhoz, hogy fogadtatásunk a világban megint jóra forduljon. Na, talán április harmadika minden megjavíthat!

Az illiberális berendezkedés sem nélkülözi a különféle szavazásokat, mert azokkal akarja biztosítani a hatalom demokratikus mázát, a legitimitásának látszatát. Orbán Viktor szerint: **"Az illiberális demokrácia az, amikor nem a liberálisok nyernek"**. E mondása mutatja, hogy számára a „nyerés” a cél.

A 2022-évi országgyűlési választáson a jelen parlamenti ellenzék pártjai a DK–Jobbik–Momentum–MSZP–LMP–Párbeszéd közös listán indulnak. Ezzel most elvben megteremtődik a lehetőség Orbán Viktor illiberális kormányának leváltására, de csakis akkor, ha a közös listán indulóra szavazunk.

A kormányváltás elengedhetetlen a magyar alkotóerő felszítására és Magyarország nyugati irányultságának megőrzése, valamint a magyar név jó hírének visszaszerzése miatt. Ezért aki szavazópolgár ezt belátja április 3-án **ne szavazzon** a FIDESZ-KDNP listájára, meg a lakóhelye szerinti FIDESZ-KDNP egyéni képviselő jelöltjére, vagy nem a közös listán kívül induló más pártra, illetve azok jelöltjeire!

Az Orbán Viktor illiberális kormányának leváltásához szükséges, hogy mindenki, aki kormányváltást szeretne az országos listás szavazólapon tegyen x-et az első számú jelöltre, amely a hat párt, a DK–Jobbik–Momentum–MSZP–LMP–Párbeszéd közös listája, valamint szavazzon a lakóhelye szerinti hat párt, az Egységben Magyarországért közös jelöltjére.

Ha a szavazópolgárok többsége így fog szavazni, akkor majd leváltjuk az illiberális rendszert kiépítő Orbán-kormányt, és neki állhatunk kijavítani a bemutatott három nagy hibát!

Budapest, 2022. március 25.

Dr. Vedres András